

1. Když na kří - ži pněl Spa - si - tel a pod kří - žem pláč

vě - rných zněl, on ve své ve - lké ža - lo - sti k nám

pra - vil slo - va mi - lo - sti, všem kú - tě - še a ra - do - sti.

2. Když viděl zástup nepřátel,
 jak rouhavě se ukláněl,
 rty jeho prosbu šeptají:
 Co činí, Otče, neznají,
 jím odpusť hřích, jež páchají.

3. Když lotr vpravo visící
 jej prosil s myslí kající,
 by v ráji byl ho pamětliv,
 dí Pán, k němu se nachýliv:
 Dnes budeš se mnou v ráji živ!

4. Když matku viděl pod křížem,
 jak trpí muka v srdci svém,
 Ó matko — praví vlídně Pán —
 buď místo mě ti synem Jan,
 on k službě tvé je povolán.

5. Když údy krve zbaveny
 a žhavé žízně plameny
 mu vzplály v ústech přesvatých,
 Pán Žízním! volá v strastech svých,
 však v odpověď zní katů smích.

6. Když hlava, nohy, ramena
 jsou krutou trýzní sevřena,
 Pán opuštěnost pocítil
 a mocně zvolal ze všech sil:
 Proč, Bože, jsi mě opustil?

7. Když blížila se chvíle ta,
 v níž Pán odcházel ze světa,
 za naše hříchy splatil trest
 a zvěstoval nám blahou zvěst
 svým slovem Dokonáno jest!

8. Když bije třetí hodina,
 Pán všechny síly napíná
 a k nebi volá: Otče můj,
 v tvou náruč vrací se Syn tvůj!
 A dokonal tak život svůj.

9. Ó Pane, o to jediné
 tě úpěnlivě prosíme:
 I nám rač hříchy prominout,
 a když se skončí naše pout',
 nás do náruče přivinout.